

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

være glemt, i hvert Fald her i Landet. Disse Løfter skulde indfries just gennem internationale Konventioner og Love, der sluttede sig dertil, man vilde derigennem sikre Arbejderne Rettigheder, beskytte dem og saadan og saadan. Heldigvis har en Række Lande opfyldt Løfterne eller i hvert Fald en Del af dem. Men Danmark gaar i Spidsen med Hensyn til at lægge Hindringer i Vejen for Opfyldelsen af de Løfter, der er givet baade paa det Omraade, det her drejer sig om, og paa talrige andre. Dette kan jeg kun beklage, men der er formentlig intet at gøre derved, saadan som Forholdene nu en Gang er.

Villemoes: Til det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen) vil jeg gerne sige, at jeg selvfølgelig gerne i et Udvalg vil fortsætte Drøftelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Da jeg første Gang havde Ordet, sagde jeg, at jeg hidtil ikke har hørt eller set fremført Argumenter, der godtgjorde, at der var et Savn paa dette Omraade. Jeg forstaa udmærket godt den højtærede Søfartsministers Udtalelser om Ratifikation af internationale Konventioner og Aftaler. Jeg ved dog ogsaa, at vi her i Landet har ratificeret adskillige af de Konventioner, det her drejer sig om. Men Forholdene ligger noget anderledes nu 13 Aar efter Afholdelsen af de Konferencer, der vedtog disse Konventioner. Man kan vel nok sige, at de nævnte Konferencer blev afholdt paa en Tid, da der var visse særlige Stemninger fremme, og da visse Sind var i Uligevægt, paa en Tid, da Krigen var paa saa nært Hold, hvorfor man maaske ikke kunde have et saa nøgternt Syn paa Tingene som nu en hel Del Aar efter. Og jeg for mit Vedkommende kan ikke erkende, at jeg, fordi Udsendinge uden Mandat fra Parlamentterne vedtager Forslag, hvis Gennemførelse de anser for ønskelig, derefter som Medlem af det danske Landsting skulde have Pligt til at medvirke til Fremme af slige Forslag. Jeg vil medvirke til Gennemførelsen af enhver Foranstaltning, naar man kan bevise overfor mig, at dens Gennemførelse er paakrævet. Jeg mener derimod ikke, at man skal lave Love, medmindre der er Brug for dem. Og indtil dette Øjeblik har jeg ikke kunnet se, at der er Brug for den foreslaede Lov.

Det er imidlertid selvsagt, at jeg med stor Glæde ved Slutningen af disse Forhandlinger skal foreslaa det foreliggende Lovforslag henvist til et Udvalg. Saa faar vi se, om der her kan fremkomme Oplysninger, som vi hidtil ikke har kunnet faa.

Josiassen: Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Villemoes), i, at der ikke skulde være anført tilfredsstillende Argumenter for Vedtagelsen af Lovforslaget. Naar Erhvervets Udøvere, Rederne og Søfolkene, i al Almindelighed er enige om saadanne Forhyringsbestemmelser, er Argumenterne til Stede. Den Betragtning, at det ikke skulde være saa nødvendigt at gennemføre Lovforslaget nu som maaske umiddelbart efter Krigen, forstaaer jeg ikke. Efter Krigen hørte man fra forskellig Side, hvorledes den danske Sømandsstand havde været til umaadelig Gavn for det danske Samfund og Erhvervsliv, og Stillingen er ikke anderledes nu. Alle Bestræbelser maa dog gaa i Retning af at præmiere en dygtig Stand, og det kan man vistnok sige, at den danske Sømandsstand er, lige saa vel nu som umiddelbart efter Krigen. Argumenterne er saaledes meget klare og gode.

Det ærede Medlem, som talte for det konservative Folkeparti (Hendriksen), sagde: Jeg bøjer mig dybt for Organisationerne, men ikke i dette Tilfælde. Det synes mig en mærkelig Opfattelse, for hvad enten Organisationerne knytter sig til denne eller hin Erhvervsgren, maa man dog erkende, at de er et vægtigt Udtryk for det paa-gældende Erhverv, og naar Rederne, som Tilfældet er her, tydeligt og klart har givet deres fulde Tilslutning til Gennemførelsen af Lovforslaget, er Argumenterne ogsaa i Orden paa dette Punkt. Der kan altsaa ingen Misforstaaelse være. Hvad det drejer sig om, er blot at faa Velvillien frem i dette høje Ting. Det vilde være ønskeligt, om man kunde opnaa en saadan Velvillie og Forstaaelse indenfor det Udvalg, som man nu har bebudet vil blive nedsat.

Villemoes: Jeg skal ikke forlænge Debatten ret meget, men blot lige sige til det ærede 10de Medlem for 6te Kreds (Josiassen), at det er vist rigtigt nok, at der for nogle Aar siden fra Organisationerne til begge Sider forelaa Udtalelser om, at man kunde ønske dette eller et lignende Lovforslag fremmet. Men der foresvæver mig noget fra Udvalgsforhandlingerne om, at man paa et vist Tidspunkt tænkte sig Muligheden af, at denne Forhyring eller, om man vil, Arbejdsanvisning kunde komme ind under de Arbejdsanvisningskontorer, som vi allerede har paa andre Omraader. Jeg tror dog, den højtærede Minister for Aar og Dag siden har underrettet os om, at det ikke kunde praktiseres, og jeg røber vist ikke nogen Hemmelighed, naar jeg udtaler, at Rede-